

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Det Lovforslag, som her foreligger oversendt fra det andet Ting, skal jeg herved have den Ære at anbefale til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af det høje Folketing. Lovforslaget er, saa vidt jeg i dette Øjeblik husker, det femte i Rækken af Lovforslag angaaende denne Sag, som har været behandlet paa Rigsdagen. Det er sikkert naturligt og rigtigt, at man paa et Omraade som det her foreliggende, hvor et helt nyt Befordringsmiddel dukkede op, har fremsat Lovforslagene med Revisionsbestemmelser, ligesom de jo ogsaa er blevet vedtaget i denne Skikkelse fra Rigsdagens Side, fordi man paa dette Omraade burde følge med Tidens Udvikling. Det her foreliggende Lovforslag er et Skridt videre fremad paa den Bane, man hidtil har fulgt i denne Sag med at give Motorkøretøjerne større og større Bevægelsesfrihed; og de Lempelser i Reglerne for deres Kørehastighed og Stederne, hvor de maa køre, som var blevet foreslaaet, er blevet tiltraadt og paa visse Punkter endogsaa udvidet fra det høje Folketings Side. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu foreligger, skal jeg varmt anbefale det til det høje Tings Velvillie, idet det er mit bestemte Haab, at vi endnu i indeværende Rigsdagssamling maa kunne komme til et Resultat i denne Sag, saaledes at dette nyttige og gode Befordringsmiddel kan blive til den størst mulige Nytte for Befolkningen.

Maegaard: Paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, skal jeg anbefale det af den højtærede Justitsminister nu anbefalede Forslag. Det er, som den højtærede Minister nu sagde, et Lovforslag, som er blevet udviklet, efterhaanden som Tiden er skredet frem, efterhaanden som Motorkøretøjerne er tagne stærkere og stærkere i Brug, ikke alene til Personbefordring, men ogsaa til Fragtkørsel. Der har imidlertid gennem Tiderne været adskillig Modstand imod denne Maade at færdes paa. Man har nærmest haft Indtrykket af, at denne Modstand i særlig Grad har gjort sig gældende fra Landboernes Side. Det er nu ikke helt saaledes, men at der har været nogen Modstand ude i Landdistrikterne mod en vis Form for Færdsel paa denne Maade, er rigtigt. Denne Modstand skyldes to Aarsager. Den første er den, at det er et helt nyt Befordringsmiddel, et Befordringsmiddel, som, om jeg saa maa

sige, hverken Mennesker eller Dyr har været vant til, og det er derfor et Befordringsmiddel, som, ikke anvendt retteligt, let kunne medføre uheldige Forhold. Men dernæst har Forholdene jo ikke været saaledes ude paa Landet, at de har været skabt for Motorkørsel — jeg sigter herved til Vejene —, og det har været Aarsag til, at adskillige af de Myndigheder, vi har ude paa Landet, Kommunalbestyrelserne, paa visse Omraader har sat sig imod en saadan Færdsel. Vi maa nemlig erindre os, at vore Vejes, Amtsvejenes og Sognevejenes, Bredde er baseret paa en helt anden Færdsel; deres Bredde mellem Grøfterne er ikke en saadan, at der kan tilstedes Færdsel af denne Art overalt, og deres Bygning og Underlag er ikke, hverken Amtsvejenes eller Bivejenes, saaledes indrettet, at de kan modstaa Færdsel af denne Art i nogen stor Udstrækning. Det er derfor ganske naturligt, at Kommunalbestyrelserne i nogen Grad i alt Fald vilde lade en Tid gaa, før den Slags Færdsel blev almindelig, saaledes at der ikke paaførtes Kommunerne altfor store Udgifter til Vejenes Vedligeholdelse, og man ønskede derfor, at denne Færdsel skulde fremmes successivt, saaledes at man i rette Tid kunde faa Vejene bragt i en saadan Tilstand, at de, om jeg saa maa sige, kan tage imod den Færdsel, som her bydes dem. Men som sagt, man har næret en vis Ængstelse for disse Befordringsmidlers Udvikling, men paa den anden Side har man indrømmet, at Nutiden fører med sig, at man skal indrette sig paa, at denne Færdsel kan udvikle sig paa en normal Maade, og det er derfor, at Lovgivningsmagten, som den højtærede Minister sagde, har udviklet Loven paa en saadan Maade, at Færdselen med Motorkøretøjer kan blive mere og mere almindelig. Det er imidlertid ikke alene ude i Landdistrikterne, man har næret en vis Ængstelse for disse Køretøjers Færdsel paa Vejene, man møder ganske samme Ængstelse i Byerne, specielt i København. Der findes i Lovforslaget visse Bestemmelser, som fastsætter Hastigheden af disse Motorkøretøjers Kørsel, jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt denne Hastighed overholdes, men det synes, som om det ikke altid er Tilfældet, og i alt Fald ved jeg, at der er visse Forhold her i København, som det spadserende Publikum er meget ked af. Jeg sigter f. Eks. til Forholdet mellem Færdsel med Motorkøretøjer og Færdsel med Spørvogne; der er det Forhold til Stede, at det i mange Tilfælde